

Spørgsmaal om, hvad man anser for ubelaante Kreditmidler og Værdipapirer. I Øjeblikket vil man vel sige, at Obligationer og gode Handelsveksler er gode Kreditmidler. Der kan være andre Tider, hvor man maaske ikke vilde anse begge Dele for lige gode, det vil vel i nogen Grad rette sig efter Tider og Forhold og maa til enhver Tid underkastes et Skøn under Hensyn til Tidens Vilkaar. Hvis man lever i en Tid, hvor Obligationer næsten er usælgelige, maa man vist være enig med dem, som mener, at Obligationer ikke er absolut gode Kreditmidler; i en Tid, hvor de er sælgelige, er de gode Kreditmidler.

Det ærede Medlem gjorde saa en Bemærkning om det Forhold, at Bankerne skulde kunne regne deres Tilgodehavender i andre Banker lige med deres Tilgodehavende i Nationalbanken, og mente, at dette vilde volde Vanskeligheder med Hensyn til Bestemmelserne i Kassebeholdningen. Jeg henviser til, at i Aarene 1921—22 var Bankernes Beholdninger større, end de nu er forsølaaet, og det er dog vel ikke usandsynligt, at Bankerne uanset de Bestemmelser, som nu findes, eller maaske netop som Følge af disse, fremdeles vil anse det for rimeligt at have forsvarlige Kassebeholdninger, og jeg ser ikke, at det Forhold, det ærede Medlem her gjorde en Bemærkning om, i nogen Henseende skulde vanskeliggøre eller forrykke dette.

Det ærede Medlem gjorde en Bemærkning om, at der ingen Risiko var ved at eje Ejendomme, og bestred altsaa Rimeligheden af den Bestemmelse, der gaar ud paa, at en Bank kun indenfor en vis Sum maa eje faste Ejendomme. Dette hænger imidlertid sammen med Bestræbelserne for at gøre Bankerne virkelig likvide; hvis de binder store Kapitaler i faste Ejendomme, bliver deres Likviditet jo ringere, end hvis kun en mindre Del af Kapitalen er anbragt paa den Maade. Jeg maa anse det for meget betænkeligt, om f. Eks. en Bank med en saa lille Kapital som den, det ærede Medlem nævnte, gik videre i saa Henseende, end Lovforslaget tillader.

Der er gjort Bemærkninger over en Bestemmelse, som gaar ud paa, at Bankinspektøren skal have Bankernes Regnskaber tilsendt forinden Generalforsamlingen og skønne over, hvorvidt det For-

slag til Udbyttefordeling, der fremsættes, kan anses som forsvarligt. Jeg ser meget vel, at det er et stort Arbejde og ogsaa et stort Ansvar at lægge paa denne Embedsmand, at han skal paatage sig Ansvaret for Forsvarligheden af en foreslaaet Udbyttefordeling; men det er paa den anden Side et af de Punkter, som man ikke sjælden har staaet overfor, idet det har vist sig, at man for at pynte paa Tingene har foreslaaet et vist Udbytte, uanset at man ikke har kunnet opfylde sine Forpligtelser, ikke har være i den gode Stand, som virkelig berettigede til det foreslaaede Udbytte, at man ikke har foretaget de Nedskrivninger, der var nødvendige, eller andet, som maatte siges at være paakrævet. Jeg tror dog, man maa mene, at den Kontrol, som det er muligt at udøve, naar Regnskabet foreligger, ogsaa maa indeholde Muligheden for, at Bankinspektøren kan paatage sig Ansvar for at tillade eller fraraade en foreslaaet Udbyttefordeling, og denne Mulighed vil jo i høj Grad blive lettet gennem den Institution, som foreslaas indført, nemlig de statsudnævnte Revisorer. Disse vil være det Mellemlid mellem Bankerne og Bankinspektøren, som sætter ham i Stand til gennem de maanedlige eller halvaarlige — hvor tidt det nu kan lade sig gøre — Beretninger fra Revisorerne om, hvorledes Bankens Forhold er, hvad de ser under deres Virksomhed o. s. v., hurtigere, end han ellers kunde gøre det, og bedre, end det ellers var muligt, at foretage det Skøn over Udbyttefordelingsforslaget, som det foreslaas at paalægge ham at afgive.

Saa vel af det ærede Medlem Hr. Sven som af det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen er der imidlertid gjort Indvendinger mod at lade den ene Revisor udnævne af Ministeriet. Det ærede Medlem Hr. Sven nævnte saaledes Bladet „Børsen“s Betragtning — uden at han dog vilde gøre den til sin egen —, at dette kun er en Form, under hvilken man skaffer sig nogle Ben til Uddeling. Det ærede Medlem nævnte virkelig dette som en Mulighed, om end ikke som noget, han troede paa; men naar han ikke troede paa det, kunde han passende have ladet være at nævne denne Mulighed. Det forekommer mig, at vi er langt nede, naar man i den offentlige Diskussion om noget saa vigtigt som en effektiv Kontrol med Bankerne udtaler, at